

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 5C/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214202279
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jačková Sziegel
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2014:2214202279.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Dunajskej Strede pred sudkyňou JUDr. Máriou Jačkovou Sziegel v právnej veci žalobcu : J., R..K..S., A.: XX XXX XXX, R. R. J. XX, XXX XX L., právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: R. K. - H. R. R. K., Ž. X. Č.. XX, L., o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 27. 9. 2012 domáhal, aby mu žalovaná nahradila škodu vo výške 3427,85 euro, titulom majetkovej ujmy nevyožnenej istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím. Škoda mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v prieťahoch v konaní (poverenie nebolo vydané v zákonnej lehote 15 dní, ale s omeškaním viac ako 316dní), a o vydaní nezákonného rozhodnutia. Tým, že žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá, súd porušil zásadu právnej istoty, nerešpektoval právoplatné rozhodnutie rozhodcovského súdu ako rovnocenný exekučný titul, porušil prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Mal za to, že v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla žalobcovi škoda v žalovanej výške.

V príčinnej súvislosti s tým žiadal žalobca aj nemajetkovú ujmu vo výške 685,57euro, ktorá podľa tvrdenia žalobcu predstavovala alikvotným pomerom 55 euro za každý mesiac omeškania činnosti exekučnému súdu s odkazom na stanoviska Ústavného súdu pri určovaní priemernej náhrady nemajetkovej ujmy, vychádzajúc z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, za každý rok označených vzťahuje satisfakcia výške 20.000,-Sk (660 euro).

Žalobca v podanej žalobe súčasne namiesto zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu v Galante s odôvodnením, takže, ak Okresný súd sám zapríčinil svojim nelegálnym konaním (nesprávnym úradným postupom) vznik škody na strane žalobcu, je vylúčené, aby sudcovia tohto súdu rozhodovali predmetný spor. S poukazom na § 12 O.s.p. žiadal, aby vec bola prikázaná inému súdu vecne príslušnému. Sudcovia Okresného súdu v Galante navrhli vylúčenie v zmysle § 15 ods. 1 O.s.p. , o ktorej námietke rozhodol odvolací súd uznesením zo dňa 22.10.2012 č.k. XNcC/XX/XXXX-XX a prikázal vec Okresnému súdu Dunajská Streda.

Žalovaná namietla dôvodnosť podanej žaloby jednak jej neurčitosť a zmätočnosť. Navrhla postup podľa § 43 ods. 1 a 2 O.s.p. , odmietnutie podania. Uviedla, že nie sú splnené podmienky podľa § 8 O.s.p., § 15 zákona číslo 514/2003Z.z.. Nie je daná právomoc súdu vo veci konať. Medzi podaním

žiadosti o predbežné prejednanie nároku u nadriadeného orgánu podaním žaloby o náhradu škody za nesprávny úradný postup, nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosti o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola žalovanej doručená dňa 23. 4. 2012. Žaloba na súd bola podaná dňa 27. 9.2012. Tým považoval žalobu podanú predčasne. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku malo vady, ktoré žalobca na výzvu žalovanej stanovenej lehote neodstránil, preto nárok nepovažovala za predbežne prejednaný. Tieto skutočnosti dôvodili nepriznanie nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup súdu v rámci predbežne prejednávania nároku. Vo veci samej žiadala žalobu zamietnuť ako neodôvodnenú a nepreukázanú. V tomto smere poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu v súvislosti s tvrdenými prietahmi a nezákonným úradným postupom súdu v konaní, keď konštatovala, že nemožno len konštatoval s poukazom na nález Ústavného súdu SR III - ÚS/69/2011 - 25 zo dňa 3. 5. 2011 (každý nech si stráži svoje právo). Žalobca nevyužil účinné právne prostriedky nápravy, nepodal opravné prostriedky. Žalovaná mala za to, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prietahy v konaní. Prietahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona číslo 514/2003 s SR). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Ďalej poukázala na to, že nie každý prietah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prietah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (článok 48 ods. 2 ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prietahy v konaní ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prietahy, neefektívny postup (I. US 16/2002, I US 63/00). Ak neexistuje príčinná súvislosť medzi postupom súdu a porušením základného práva alebo slobody, treba považovať takú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú. Samotná dĺžka konania samo osebe ešte nemusí bez ďalšieho znamenať závažné porušenie práv sťažovateľa (I. US 476/2012, IV. US 92/2004, III. US 168/2005, II. US 90/2003). Žalovaná poukázala na to, že pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a ods.2 Exekučného poriadku, teda exekučný titul, ktorý sa týka rozhodnutí rozhodcovských súdov. Od 1. 6. 2011 bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom číslo 102/2011 Z.z.. V žiadostiach doručených súdu po 1. 6. 2011 nejde o porušenie zákonnej lehoty v uvedených prípadoch. Je správne, keď analogicky rovnako súdy postupujú aj v prípadoch pred 1. 6. 2011. Nedodržanie lehoty 15 dní na vydanie poverenia pri exekučných tituloch - rozhodcovských rozsudkov nemožno považovať za prietah v konaní.

Žalovaná poukázala aj na to, že lehota 15 dní bola stanovená len na vydanie poverenia, nevzťahuje sa na prípady zamietnutia návrhu na vydanie poverenia, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ak súd exekútora nepoverí, pätnásťdňová lehota neplatí. V prípade, keď poverenie nebolo vydané, oprávnený nemôže svoj nárok uplatňovať z titulu prietahov v konaní, ale z titulu nesprávneho úradného postupu súdu (ktorý podľa návrh žalobcu spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov), z titulu vydania nezákonného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup však nemožno považovať samotné rozhodnutie, ktorým súd návrh na vydanie poverenia zamietol (Najvyšší súd ČR č.2Cdo 129/1997 zo dňa 29. 6. 1999), podľa ktorého nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania -, napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistení skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Cdo 24/2004 - nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu čas po vydanom rozhodnutí, uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/2007 zo dňa 25. 8. 2009 - rozhodovaciu činnosť, ktorej podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup . Je teda zrejmé, že posúdenie veci a vydanie rozhodnutia nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Za splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z.(ak bolo právoplatne rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) posúdenie veci a vydania rozhodnutia možno považovať len za vydanie nezákonného rozhodnutia. Preto rozhodnutia exekučných súdov, ktorými boli zamietnuté žiadosti o vydanie poverenia a skúmanie materiálnej správnosti rozhodcovského rozsudku, nekalej povahy rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu. Uvedené rozhodnutie za nezákonné možno považovať len vtedy, ak bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Žalovaná zároveň vnesla námietku premlčania podľa § 19 ods. 1 zákona číslo 514/2003 Z.z., keď k tvrdenému nesprávne úradnému postupu došlo pred marcom 2009, ku dňu podania žaloby 27. 9. 2012 uplynula trojročná premlčacia lehota.

Rovnako mala za to, že žalobca nepreukázal vznik a výšku škody., keď škodu žalobca presvedčil nevyčíslil a nezodpovedal. Podmienkou je preukázať, že konštatovanie porušenia je nedostatočné. Pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade teda žalovaná diktovala žalobcovi nie o konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď opakovane požaduje od spotrebiteľa v rozpore so zákonom neprimerané vysoké úroky, poplatky a iné sankcie. Opakovane porušil práva spotrebiteľov. Tvrdená škoda mala vzniknúť práve jednak pri negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti žalobcu. Rovnako poukázala na absenciu príčinnej súvislosti medzi tvrdným porušením povinnosti súdu a vzniknutou škodou (§ 9 ods. 4 zákona číslo 514/2003 Z.z.). Tento stav si zavinil samotný žalobca spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv.

V súvislosti s námietkami žalovanej o predčasne podanej žalobe, ako aj o neúplnosti žaloby, súd konštatuje, že neboli dôvody na zastavenie konania v zmysle § 103, § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p.. Odo dňa rozhodovania súdu podľa § 154 ods. 1 O.s.p. uplynula lehota šiestich mesiacov od podania žiadosti nadriadenému súdu. Bolo preto právne irelevantné, že lehota nebola dodržaná ku dňu podania žaloby. Pre posúdenie právomoci súdu je právne irelevantné, že žalobca neodstránil vady žiadosti o predbežné prejednanie nároku v stanovenej lehote, v tomto smere je potrebné prihliadnuť na ustanovenie § 16 ods. 2 druhá veta zákona číslo 514/2003 Z.z. ktorá hovorí, že tým nie je dotknuté právo poškodeného, domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde. Na výzvu súdu žalobca doručil kópiu žiadosti o predbežnom prejednaní nárokov s dátumom, pečiatkou nadriadeného orgánu. Doručenie žiadosti potvrdila aj žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe. Súčasťou žiadosti bol aj nárok týkajúci sa tohto súdneho sporu. Tým súd mal splnenú podmienku zo strany žalobcu podľa § 15 a 16 zákona číslo 514/2003 Z.z., predbežne prerokovať nárok na náhradu škody s nadriadeným orgánom, ako podmienku právomoci súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Súd neodmietol žalobu žalobcu podľa ust. § 43 ods. 1, 2 O.s.p., keďže z podanej žaloby bolo zrejmé, že žiada náhradu škody a nemajetkovú ujmu, zrejmé aj to v akej výške náhradu škody a nemajetkovú ujmu žiadal. Z obsahu žaloby vyplýva aj základ uplatneného nároku. Žalobca žiadal priznať nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup súdu v exekučnom konaní, v dôsledku čoho mu nevyhnutným pohľadávky vznikla škoda. O takomto nároku bolo možné konať a rozhodnúť. Skutočnosť, že žalobca prenáša svoje dôkazné bremeno na súd, je otázkou vyhodnotenia uznesenia dôkazného bremena žalobcu za výsledok sporu. Dokazovanie súdu slúži na dokazovanie existujúcich, konkrétnych tvrdení. Súd nie je povinný namiesto žalobcu zhromažďovať skutkový stav, ktorý má byť obsiahnutý v žalobe (§ 79 ods. 1, 2 O.s.p.) tým by došlo k narušeniu ústavnej zásady rovnosti účastníkov naviac žalobca je právne zastúpený, účtuje úkony právnej pomoci v každom prípade samostatne, nie hromadne.

Podľa § 9 ods. 1 prvá veta O.s.p. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Pasívne legitimovaným subjektom, je teda Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR. Žalobca správne označil pasívne legitimovaný subjekt v tomto konaní. Rovnako je daná aktívna legitímácia žalobcu v konaní na podanie žaloby na náhradu škody, pretože bol účastníkom exekučného konania, v ktorom došlo k tvrdnému porušeniu jeho práv a k tvrdnému vzniku škody /§ 5 ods. 1 zákona číslo 514/2010. Z.z./.

Vo veci bolo vykonané dokazovanie oznámením o začatí konania podľa § 35 ods. 4 O.s.p. doručený dňa 15. 04. 2014, výzvou na doloženie dôkazov tvrdných v žalobe adresovaná žalobcovi doručená 7.5.2013, odpoveď právneho zástupcu žalobcu na výzvu na odstránenie určitosti návrhu 20.5.2013, doručením žaloby a vyjadrenia žalobcu žalovanej 14.6.2013, vyjadrenia žalovanej k žalobe zo dňa 2.7.2013 doručenie podrobného poučenia účastníkom konania, pripojením spisu Okresného súdu Galanta XX U., žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania na základe, ktorých dôkazov súd ustálil nasledovný skutkový stav veci:

Podľa § 119 O.sp. , Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Súd vo veci vytýčil pojednávanie dňa 05. 09. 2014 na 31. 10. 2014 o 08,00 hod. Účastníci mali doručenie vykázané dňom 10. 09. 2014, keď žalovaná mailom dňa 30.10.2014 súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti a súčasne ospravedlnila neúčasť na pojednávaní. Právny zástupca žalobcu mailom, bez zaručeného elektronickeho podpisu, doručené súdu dňa 30.10.2014 o 16, 31 hod a súčasne požiadal o odročenie pojednávania, na iný vhodný termín, z dôvodu kolízie pojednávania na Okresnom súde Bratislavall a Prešov, žalobcu CD Consulting s.r.o. bez uvedenia čísla konania a času pojednávania, keď nepripojil ako dôkaz predvolanie na pojednávanie, ktoré bolo skôr vytýčené ako , ktorej odročenie sa žiada, pričom ich klient trvá na osobnej účasti advokáta, vylúčil substitúciu. Súčasne žiadal, aby sa nekonalo pojednávanie v ich neprítomnosti.

Vzhľadom na dôkazné bremeno žalobcu na jeho tvrdenia o kolízii pojednávania v zmysle § 120 ods.1 O.s.p., súd pokračoval v konaní v neprítomnosti účastníkov. Súd poznamenáva, že aj v prípade kolízie pojednávania, si musel advokát žalobcu uvedomiť množstvo pojednávanií, ktoré vyvolá podanými žalobami a v tomto smere zabezpečiť zastupovanie v záujme plynulého rozhodovania vo veciach. Advokátska kancelária právneho zástupcu žalobcu disponuje tromi advokátmi a štyrmi koncipientmi, pričom plná moc bola daná právnickej osobe.

Z pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Galanta č. sp.zn. XXEr/XXXX/XXXX vyplynulo, že bola podaná žiadosť exekútorom o vydanie poverenia na Okresný súd Galanta dňa 08. 12. 2010, na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu vydaného 30. 06. 2011 pod číslom R. XXXXX/XX, ktorý nadobudol právoplatnosť 09. 08. 2010 a vykonateľnosť 12. 08. 2010, ktorým bol povinný H. P. zaviazaný na zaplatenie pohľadávky spolu s príslušenstvom titulom istiny 779,29 € so zmenkovým úrokom 0, 25 % denne z dlžnej sumy od 19. 09. 2009 až do zaplatenia a so zákonným úrokom vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy od 16.04.2010 až do zaplatenia a k náhrade trov konania 251,69eura, ktorý dlh vznikol nezaplatením poskytnutého úveru na základe zmluvy o úvere č.4270397 medzi spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. a povinnou. Návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný na exekútorskom úrade dňa 20.09. 2010, čo znamená, že exekútor podal žiadosť o vykonanie exekúcie až po uplynutí 48 dní od podania návrhu. Exekučný súd následne uznesením dňa 06. 04. 2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia a dňom 30. 09. 2011 exekučné konanie zastavil. Oprávnený - žalobca nepodal odvolanie, uznesenia nadobudli právoplatnosť čo do zamietnutia žiadosti k 09. 08. 2011 a čo do zastavenia konania k 09. 02. 2012. Žaloba o náhradu škody za nesprávny úradný postup bola podaná dňa 27. 9. 2012.

Podľa § 3 Zákona č. 514/2003 Z.z., v platnom znení č. 215/2007 Z.z., č. 477/2008 Z.z. a č. 518/2008 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz zo zodpovednosti za škodu sa nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

1/ porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prietahy, § 3 ods. 1 písmena a 2/, b/ citovaného zákona, § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona číslo 514/2003Z.z.).

2/ vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1 a § 17, 1, 2, 3, 4, § 18 zákona číslo 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka).

3/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinnosti vznikla.

Porušenie právnej povinnosti súdom, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí, nesprávnom úradnom postupe. V tomto prípade žalobca tvrdil, že súd porušil svoje zákonné povinnosti nesprávnym úradným postupom, ktorý spočíval v nečinnosti, v prieťahoch v konaní, pretože poverenie na vykonanie exekúcie nevydalo v zákonnej lehote 15 dní, ale s omeškaním, po uplynutí viac ako 271 dní. Nesprávnym úradným postupom súdu, nesprávnou aplikáciou zákona. Napriek žiadosti o vydanie poverenia na základe právoplatného exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), ktorý je rovnocenný s inými exekučnými titulmi, žiadosť o vydanie poverenia zamietol. Čím mal porušiť zásadu právnej istoty a prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 514/2003 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím

d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 citovaného zákona, Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

Podľa § 5 citovaného zákona, Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 citovaného zákona, Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného

Podľa § 9 citovaného zákona, Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prieťahov v konaní, možno vychádzať len z výsledku vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu v ruskej práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez v totožných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku účinného od 1. 6. 2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti uvedenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do pätnástich dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku účinného od 1. 6. 2010 okrem hore uvedeného znenia bolo znenie § 44 ods. 2 exekučného poriadku doplnené tak, že táto lehota neplatí, ak, ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c)/ a d/ (notárska zápisnica, vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených).

Zo zisteného skutkového stavu mal súd za preukázané, že žiadosť o vydanie poverenia bola datovaná 08. 12. 2010. Súd rozhodol o zamietnutí žiadosti dňa 06. 04. 2011. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 09. 08. 2011, keďže žalobca nepodal opravný prostriedok. Súd má za to, že k prietahom v tomto konaní nedošlo V danom prípade exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Súd mal zato, že podľa novely Exekučného poriadku § 44 ods. 2 a účinnú od 1. 6. 2010 podľa tohto ustanovenia lehota 15 dní pre vydanie poverenia neplatí, ak je exekučným titulom podľa § 42 ods. 2 písmena c/ a d/Exekučného poriadku, tak ako tomu bolo v tomto prípade. Exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu.

Súd má za to, že nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia, ani k nesprávnemu úradnému postupu súdu, ktorý by spočíval v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Samotné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu, pretože postup súdu ďalšie vyjadrenie v rozhodnutí, nebol neefektívny (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky 2Cdo 129/97 zo dňa 29.6.1999). Výsledkom sudcovskej činnosti súdu je, že súd žiadosti o vydanie poverenia vyhovie, alebo žiadosť zamietne. Zo zákona nevyplýva, že len musí vždy súd žiadosti navrhovateľa vyhovieť. Práve táto rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky 25 Cdo 1018/2007 zo dňa 25. 8. 2009).

Procesný súd mal za to, že rozhodnutie exekučného súdu, ktorým zamietol žiadosť na vydanie poverenia, súd nevyhodnotil ako nesprávny úradný postup. Ako nesprávny úradný postup nevyhodnotil ani procesný postup exekučného súdu pred vydaním rozhodnutia. Procesný postup smeroval k vydaniu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti, jeho výsledkom bolo vydanie rozhodnutia, preto procesný postup bol efektívny. Nešlo o nesprávny úradný postup. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo 24/2004 vyplýva, že nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu a tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia a preto súd nevyhodnotil ako nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1 zákona číslo 514/2003Z.z. a nevyhodnotil tak ani procesný postup súdu, ktorý mu predchádzalo.

Z uvedených dôvodov za splnenia zákonných podmienok podľa ust. § 6 ods. 1, 2 zákona číslo 514/2003 Z.z. rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia bolo možné skúmať len z hľadiska jeho nezákonnosti. Navrhovateľ však nesplnil zákonné podmienky, podať riadny opravný prostriedok, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 4. 2011. Nepredložil rozhodnutie príslušného orgánu, ktorým by bolo rozhodnutie zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť a, ktorým by bol súd viazaný. Preto súd ustálil, že rozhodnutie, ktorým exekučný súd zamietol žiadosť na vydanie poverenia, je zákonným. Z týchto skutočností potom vyplýva, že žalobca nesplnil prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím, keď nepreukázal nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie.

Keďže všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne, pri aplikácii logického výkladu je nadbytočné a nevhodné dokazovať splnenie ďalších podmienok. Súd môže návrh zamietnuť nespĺnením čo i len jednej podmienky. Pre nespĺnenie ďalších dvoch podmienok súd preto v ďalšom nezdôvodňoval.

Podľa § 19 ods. 1 zákona číslo 519/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa prvotne uplatňuje 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plyní premlčacia lehota odo dňa doručenia rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa ods. 2 uvedeného zákona najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 10 rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 uvedeného zákona lehota neplyní počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15, odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej sa súd zaoberal aj premlčaním nároku. Premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody neexistuje, preto vznesenou námietkou premlčania sa súd v ďalšom nezaoberal.

Procesný súd v závere svojho rozsudku poukazuje v tomto smere na rozhodnutia odvolacích súdov v obdobných veciach Krajského súdu v Trnave zo dňa 21. 1. 2014 číslo konania 9 Co /384/2013 a Krajského súdu v Žiline číslo 11 Co/164/2013 - 126 a , kde súdy konštatovali obdobný právny názor v súvislosti s prietiahmi namietanými žalobcom pri vydávaní poverení v súvislosti s preskúmaným exekučným titulom.

V zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. úspešnej žalovanej vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný. Žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, pričom zo spisu trovy žalovanej nevyplývajú. Súd z dôvodov uvedených žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1/ O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1/ O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 12,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože vykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3/ O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedia sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).